

عنوان مقاله:

تامل در توسعه علم گرایی بر پایه عقلانیت وحیانی از منظر قرآن

محل انتشار:

فصلنامه قرآن و علوم اجتماعی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد یاسین بصیرت - استاد یار گروه تبلیغ و ارتباطات، مجتمع علوم انسانی اسلامی، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

کریم خان محمدی - دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه باقرالعلوم، قم، ایران

داود رحیمی سجاسی - استادیار گروه جامعه شناسی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه علم گرایی بر اساس عقلانیت و متناسب با فرهنگ جامعه در علوم اجتماعی توصیه شده است؛ اما توسعه علم گرایی در جهان معاصر به علوم تجربی منحصر شده و بر اساس عقلانیت سکولار است؛ از آنجاکه علم گرایی در فرهنگ اسلامی اتخاذ شده از وحی است، توسعه علم گرایی در جامعه اسلامی بایست بر اساس عقلانیت وحیانی باشد. هدف مقاله، توسعه علم گرایی همراه با پاکی و درک حقیقت و فهم عصری متن متناسب با نیاز جامعه و بومی سازی علم به صورت جامعیت بخشی مفهوم علم گرایی است. این نوشتار از روش تفهیمی تحلیل متن استفاده کرده است. یافته های تحقیق دربرگیرنده توسعه علوم رسمی در جهت اطاعت الهی، علم گرایی همراه با پاکیزگی از پستی ها، انحرافات جسمی و روحی و رشد در امور دنیایی و آخرتی و آموزش حکمت برای رسیدن به حقیقت توسط علم و عقل و نجات از گمراهی و جهالت است. گسترش مفهوم متخصصان علمی (راسخون فی العلم، اوتوالعلم و اهل الذکر) به مفسران در تحلیل آیات، متناسب با نیاز جامعه با رعایت شرایط تفسیری و توسعه علم گرایی در جامعه توحیدی با در نظر داشت استقلال الهی است. نتیجه تحقیق، توسعه بخشی علم گرایی بر پایه عقلانیت وحیانی در داشتن اطاعت الهی، پاکیزگی، حکمت آموزی و گسترش فهم تخصصی علمی در تفسیر و قابل فهم بودن محتوای آیات الهی است؛ ازاین رو، علم گرایی منحصر به علوم مادی و تجربی نیست؛ بلکه شامل علم تجربی و غیرتجربی، مادی و معنوی، جسمانی و روحانی، دنیا و آخرت است.

کلمات کلیدی:

توسعه، علم گرایی، عقلانیت وحیانی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764206>

